

Publicerad 2007-05-28 16:32 av Mackan

Tankar om livet och

min plats i detta

Nu ber jag dionysos om förlåtelse

Nätterna var fyllda

av konspirationer och judaskyssar

och nu ber jag dionysos om förlåtelse

för de drömmar och löften som jag förrått

här under stjärnornas likgiltiga ögon

har väl aldrig kommit

överens med livet eller

tankarna på den stundande döden

har väl aldrig mött den gud

eller den förlorade religion

som mitt hjärta alltid behövt

och alltid längtat till

ibland om nätterna kan jag vakna

i panik och känna att jag dör

men jag skriver detta så jag

finns väl fortfarande kvar

här i skuggan av det som

vi definierar som liv

har alltid underordnat mig

andra människor men

aldrig mig själv

har alltid sett lyckan

vid horisonten och

i någon annans ögon

har försökt lära mig att leva

genom att studera psykologi

och gömma mig från det

mörker som jag alltid haft inom mig

och nu lyser en svag existens

av döende illussioner från

dina svartnande ögonglober

och jag saknar doften av ett äkta liv

minns du när vi spenderade
timmar av en evighet under
snöflingornas virvlande lek
då under det tidevarv då
smärta och utanförskap var
en dunkel hemlighet

vandrade i dag genom min barndomsby
hur annorlunda allt kändes
vad hände med vår koja
och vart tog vår hemliga tunnel vägen
den vi flydde genom när min första kärleks galna morfar
jagade oss med hammare
och vi sökte skydd i den gamla socialdemokratens
välansade trädgård

mina vuxna steg genom
barndomens oändliga stigar
tio minuter tog det att vandra genom
vår förlorade evighet

tårar längs kinderna och
grönskande gräs under oskuldsfulla sommarben
borta vid fotbollsplanerna där vi sparkade
bollar genom stjärnbeklädda sommarnätters ljumma andedräkt

men vet du
borta i den hemliga skogsdungen
står vårt himmelshöga klätterträd kvar
där vi ristade in vår dåvarande odödlighet

och
vi måste lära oss att stanna upp
och inandas nuets underbarhet
utan att mentalt vara i nästa ögonblick

hörde idag på ett seminarium att
barn stannar upp i nuet och tar mentala
och känslomässiga bilder så att tidens känns

evig och kontrollerbar

vi har oändligt mycket

att lära oss om livet

och varför inte

lära oss av dem

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mackan med Poeter.se id #11725 innehar upphovsrätten